

Waar was dat feestje?

Ocharm.

We hadden het, echt waar, goed met jullie voor. Naar aanleiding van de opening van deze nieuwe bibliotheek een diner in white tie voorafgegaan door een thé dansant en daarna wie weet zelfs een lollipopparty voor iedereen die ooit aan een van de dictees had deelgenomen ... Maar tja, covid hè, dat vermaledijde virus dat zelfs door hemagglutinine niet herkend wordt. Zegge en schrijve mochten slechts zes personen die hun mad wel kunnen maaien aan één tafel plaatsnemen, dus besloten we dat alleen wij, de organisatoren, uit eten zouden gaan. Een verslag van wat, onder andere, de pot schafte.

Entre chien et loup begon op 26 maart 2022 jullie, eh ... ons, feestje. Rudi, de directeur, kwam met uitgewijde slobbertrui als eerste aan. 'Ik kom de moelleuxs voorproeven, allemaal,' zei hij met een drinkgebaar tegen een verbaasd kijkende souschef, die alles nog aan het klaarzetten was. (Later bleek Rudi zijn savonetten in plaats van reeds een uur vooruit een uur achteruitgezet te hebben waardoor hij bijna twee en een half uur te vroeg arriveerde.) Om acht uur, op het afgesproken tijdstip, kwamen Yvette en Stefanie binnen, beiden in berthes, snel gevolgd door Nettie in een galajurk met daaronder een pompadoeren kraplap, Igor onbegrijpelijkerwijs in een hawaiïhemd en een gebloemde kaïn pandjang en een minuscuul tarboesje op en ten slotte, ikzelf, Marc, zoals altijd stijlvol gekleed met twee zijden cravates en in jacquetkostuum.

Het diner was in één woord exquis. Na twee pereneau-de-vies per persoon uitgebreid te hebben geaperitiefd – een drank, die naar het schijnt, erg goed is ter voorkoming van cristallitis – kregen we tamme-eendenbout geserveerd, gevolgd door een hors-d'oeuvreschotel met onder andere stukjes boommeloen. Het hoofdgerecht was surf-and-turf die bestond uit een combinatie van sliptongfiletjes, en giraffengazellesteaks, waaroverheen marshmallows en mixedpickleschips gedrapeerd waren, een tricky combinatie, maar erg lekker! Twee grands desserts (want we hadden nog een paar euri over en Yvette zelfs nog wat kyats die ze op vakantie in een Myanmarese cul-de-sacachtige koudekarbonadebuurt had afgetroggeld van een blinde ex-oppikkeradeur) completeerden een geslaagde avond, die trouwens werd begeleid door een trio tziganen dat respectievelijk mariachi, axé en sfeervolle musichalliedjes ten gehore bracht en, geloof het of niet, dat allemaal in deses.

Gesprek(s)stof hadden we natuurlijk te over. Afgelopen dictees passeerden de revue, waarbij we het jammer vonden dat we toen nog geen woorden als sucuk, airfryer, rootsyst, augmented reality of skaeve huse konden gebruiken. (Tja, veel Nederlandse begrippen zijn er in de geüpdatete zestiende druk van Van Dale niet bijgekomen, zoals u merkt.) Sommige deelnemers gingen natuurlijk over de tong. Vooral de zogenaamde kenner van nero d'avola – connaisseur volgens hemzelf – moest het ontgelden, alsook

de frivole jongedame met de balconnetbeha, die menig mannelijke deelnemer in 2015 een type- – sorry, ik bedoel natuurlijk een spelfout opleverde. Lou en geen kans op een ereplaats had in 2018 de tinnegieter annex roosje-zonder-doornsstoker, die meende ruggespraak te moeten houden met de naast hem zittende liefhebster van skwallen. Dat hij gediskwalificeerd werd, herinnert u zich vast nog, de koekwous!

Wat verder nog? O ja, om jullie een goed gevoel te geven, is er tijdens het dubbele nagerecht (een crème brûlée met een caffè corretto besloten om jullie dit jaar maar vijfendertig woorden te laten invullen. De kans op fouten is dan kleiner, zo redeneerden wij, en een positief gevoel bij jullie dus groter.

Succes! Marc

Een PS'je van de overige organisatoren. Jasses marante! Zo is het werkelijk waar!, niet gegaan. Het was juist Marc, die zelfverklaarde goeroe van het 'betere dictee' die, du haut de sa grandeur, de boel behoorlijk heeft versjteerd. Hij? Een net pak met maar liefst twee dassen? No effing way. In een afgedragen overhemd met souspull kwam hij binnen en heeft hij, zo zat als een Maleier, de hele avond het hoogste woord gevoerd over zijn twee, ja, twee dicteeoverwinningen in de hofstad, die duidelijk getroebleerde blagueur. Papier-machee jij maar vanaf nu, meneertje, in plaats van nog dictees voor ons te maken. Zo, deze aanvulling moest er nog even uit. En hebt u zodoende toch nog veertig woorden om in te vullen, want dat was voor die alcoholische luiwammes blijkbaar te veel moeite.

Ook namens ons veel succes op deze – zo het er onder de huidige omstandigheden helaas naar uitziet – laatste editie. Yvette, Stefanie, Nettie, Igor en Rudi.